

прѣзь сърцето ви, всички мисли, които минаватъ прѣзь ума ви, всички дѣйствия, които вършите, сж ваши. Не е така. Всѣки ученъ трѣбва да отдѣля и различава своитѣ мисли, чувства и дѣйствия отъ тия на постороннитѣ личности, които сж вънъ отъ васъ, отъ вашето вътрѣшно естество. Когато започнете да отдѣляте вашата мисль отъ чувствата, вие ще дойдете до вътрѣшното самовъзпитание.

Азъ нѣма да се спирамъ да ви изяснявамъ признацитѣ, по които да различавате своето отъ чуждото, понеже сте много страхливи. Ако ви кажа признацитѣ, нѣкои отъ васъ не би могли да спятъ. Вие ще кажете: чудно е какъ тъй могатъ да ме обсебятъ духове? Защо не? Ти си секретаръ на една работа, и прѣдседателятъ на тази работа всѣки день ти казва: „я напиши този протоколъ. Ти пишешъ и прѣписвашъ, това не те обижда, но когато прѣдседателятъ те накара да изхвърлишъ боклука, това те обижда. Но той ти заповѣдва, и ти вършишъ всичко, каквото те накара. Ако единъ човѣкъ дойде отвънъ и те накара да направишъ нѣщо, ти го изпълнявашъ; а когато единъ духъ те накара да вдигнешъ една кофа, казвашъ: какъ смѣе той да ми заповѣда? И той заповѣдва тъй, както живиятъ човѣкъ, когото виждашъ. Питамъ: колко отъ нашитѣ дѣйствия, мисли и чувства